

T.C.
YARGITAY

3. Hukuk Dairesi

Esas No: 2020/11824

Karar No: 2021/11322

Karar Tarihi: 11-11-2021

**ALACAK DAVASI - BİLİRKİŞİ RAPORUNDA SÖZ KONUSU ARIZANIN
KULLANIMDAN KAYNAKLI OLAMAYACAĞI - ARIZANIN DAVALININ
AĞIR KUSURUNDAN İLERİ GELEN GİZLİ AYIP NİTELİĞİNDE OLDUĞU
AYIP KARŞISINDA ZAMANAŞIMI SÜRESİNİN DOLDUĞUNDAN SÖZ
EDİLEMEYECEĞİ - HÜKMÜN BOZULMASI**

ÖZET: Bölge adliye mahkemesince, 4077 sayılı Kanununun ilgili maddesi gereğince; "Ayıba karşı daha uzun bir süre ile sorumluluk üstlenmemişlerse ayıplı maldan sorumluluk, ayıp daha sonra ortaya çıksa bile malın tüketiciye teslimi tarihinden itibaren iki yıllık zamanaşımına tabidir. Ancak satılan malın ayıbı tüketiciden satıcının ağır kusuru veya hile ile gizlenmişse zamanaşımı süresinden yararlanılamaz. "hükmü gereğince somut olayda; iki yıldan fazla bir süre ile sorumluluk üstlenildiğinin iddia ve ispat edilemediğini dava tarihi itibarıyla iki yıllık zamanaşımı süresinin dolduğunu, ayıbın satıcının ağır kusuru veya hilesi ile gizlendiğine ilişkin bir iddia ve ispatta bulunmadığı gerekçesiyle zamanaşımı nedeniyle davanın reddine karar verilmiştir. İlk derece mahkemesince alınan bilirkişi raporunda söz konusu arızanın kullanımdan kaynaklı olamayacağı, araçta meydana gelen yatak sarması arızasının imalattan kaynaklandığı belirlenmiştir. Hal böyle olunca, söz konusu arızanın davalının ağır kusurundan ileri gelen gizli ayıp niteliğinde olduğu, bu ayıp karşısında zamanaşımı süresinin dolduğundan söz edilemeyeceği gibi davacının garanti hükümlerine dayalı olarak da böyle bir dava açmasını engelleyen yasal düzenleme bulunmamaktadır.

(4077 S. K. m. 4)

Dava ve Karar: Taraflar arasındaki ilk derece mahkemesinde görülen alacak davasının kısmen kabulüne dair verilen karar hakkında bölge adliye mahkemesi tarafından yapılan istinaf incelemesi sonucunda; davalının istinaf talebinin kabulü ile mahkeme kararının kaldırılarak, esas hakkında davanın zaman aşımı nedeniyle reddine, yönelik olarak verilen kararın, süresi içinde davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra dosya içerisindeki bütün kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, dava konusu ... plakalı aracın 02.10.2013 tarih ve 25927 yevmiye sayılı araç satış sözleşmesi ile 342.095,00 TL'ye satın alındığını, 08.12.2015 tarihinde seyir halindeyken araçtan normal çalışma sesi dışında aşırı ses gelmeye başladığını, servise gidildiğinde motorun indirilmesi gerektiğinin söylendiğini, davacı şirketçe üretilen araçta hiçbir arıza işareti ya da sinyali gelmeksizin ana yatak ve krankta sarma arızası meydana geldiğini, bu arızanın sürücü kaynaklı olmayıp teknik bir arıza olduğunu ve üretimden kaynaklandığını mevcut arızanın ancak motorun komple yenisi ile değişimi ile mümkün olacağını, dava konusu araçta meydana gelen arıza nedeni ile 86.140,00 TL onarım bedeli, 40.000,00 TL değer kaybı ve 9.000,00 TL araç kiralama bedeli kaybı olmak üzere toplam 135.140,00 TL bedelin yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini istemiştir.

Davalı, davanın reddini dilemiştir.

İlk derece mahkemesince hükme esas alınan rapora göre dava konusu araçta meydana gelen arızanın mekanik bir arıza olduğunu bu nedenle elektronik kontrol ünitesinde herhangi bir uyarı

veremeyeceğini araçtan ses gelmedikçe bunun tespit edilemeyeceğini, arızanın motor yağının zamanında değiştirilmemesinden ya da motorun limitlerin üzerinde kullanılmasından kaynaklanamayacağını, arızanın kullanım hatasından kaynaklanmadığını, üretim hatasından kaynaklandığı, bunların gizli ayıp niteliğinde olduğu gerekçesiyle davanın kısmen kabulü ile 76.957,35 TL onarım bedeli, 40.000,00 TL değer kaybı ve 9.000,00 TL araç kiralama bedeli olmak üzere toplam 125.957,35 TL'nin dava tarihinden itibaren işleyecek avans faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiştir.

İlk derece mahkemesinin kararına karşı, davalı tarafından istinaf kanun yoluna başvurulmuş, Bölge Adliye Mahkemesince, davalı vekilinin istinaf talebinin kabulü ile Antalya 1. Tüketici Mahkemesinin 06/12/2019 tarihli ve 2016/48 E. 2019/976 K. sayılı kararı kaldırılarak esas hakkında davanın zamanaşımı nedeniyle reddine karar verilmiş; hüküm, davacı tarafından temyiz edilmiştir.

Dava konusu araç 20.04.2010 üretim tarihine sahip olup, Türkiye'deki ilk tescil tarihi 09.12.2010'dur. Davacı ise dava konusu aracı 02.10.2013 tarihinde satın almıştır.

İlk derece mahkemesince alınan ve otomotiv öğretim üyelerinden oluşan bilirkişi raporunda; dava konusu araçta meydana gelen yatak sarması arızasının imalattan kaynaklandığı, kullanıcı hatası olmadığı belirtilmiştir.

Bölge adliye mahkemesince, 4077 sayılı Kanununun 4/4.maddesi gereğince; "Ayıba karşı daha uzun bir süre ile sorumluluk üstlenmemişlerse ayıplı maldan sorumluluk, ayıp daha sonra ortaya çıksa bile malın tüketiciye teslimi tarihinden itibaren iki yıllık zamanaşımına tabidir. Ancak satılan malın ayıbı tüketiciden satıcının ağır kusuru veya hile ile gizlenmişse zamanaşımı süresinden yararlanılamaz. "hükmü gereğince somut olayda; iki yıldan fazla bir süre ile sorumluluk üstlenildiğinin iddia ve ispat edilemediğini dava tarihi itibarıyla iki yıllık zamanaşımı süresinin dolduğunu, ayıbın satıcının ağır kusuru veya hilesi ile gizlendiğine ilişkin bir iddia ve ispatta bulunmadığı gerekçesiyle zamanaşımı nedeniyle davanın reddine karar verilmiştir.

İlk derece mahkemesince alınan bilirkişi raporunda söz konusu arızanın kullanımdan kaynaklı olamayacağı, araçta meydana gelen yatak sarması arızasının imalattan kaynaklandığı belirlenmiştir.

Hal böyle olunca, söz konusu arızanın davalının ağır kusurundan ileri gelen gizli ayıp niteliğinde olduğu, bu ayıp karşısında zamanaşımı süresinin dolduğundan söz edilemeyeceği gibi davacının garanti hükümlerine dayalı olarak da böyle bir dava açmasını engelleyen yasal düzenleme bulunmamaktadır.

Bu durumda; bölge adliye mahkemesince, bu ilkeler çerçevesinde uyuşmazlığın esasının incelenmesi gerekirken davanın zamanaşımı nedeniyle reddine karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle davacı yararına Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 3. Hukuk Dairesi'nin 02/10/2020 tarih 2020/192 esas – 2020/1072 karar sayılı kararının HMK'nin 371. maddesi uyarınca BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde temyiz eden davacıya iadesine, dosyanın kararı veren bölge adliye mahkemesine gönderilmesine, 11/11/2021 tarihinde oybirliği ile karar verildi. (aa)